

Arrest

nr. 289 008 van 16 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jij, M.K., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, 17 jaar oud te zijn, etnisch Pashtoun te zijn en het soennitisch geloof te belijden. Je bent geboren in Bahawlay, een dorp in het district Hesarak van de Afghaanse provincie Nangarhar, en hebt daar altijd gewoond tot aan jouw vertrek uit Afghanistan. Voor jouw vertrek uit Afghanistan was je student in een madrassa. Wanneer je vrij was hielp je jouw vader die landbouwer was. Jouw beide ouders wonen op heden nog in het dorp samen met jouw zes broers en twee zussen.

Jouw problemen begonnen kort voor jouw vertrek toen de taliban op een dag naar de madrassa kwamen waar je lessen aan het volgen was.

De taliban hebben toen vijftien jongens gekozen en jij was één van deze vijftien. Bepaalde jongens die gekozen werden waren van jouw dorp maar er waren ook jongens van andere dorpen bij. De taliban zeiden dat jullie mee dienden te gaan met hen maar aanvankelijk weigerden jullie. De mollah keek zwijgzaam toe en jullie werden door de taliban gezegd dat jullie mee moesten gaan. Vervolgens plaatsen de taliban jullie in wagens en ze namen jullie mee naar Sargardan Chawk, een plaats in Hesarak. Daar werden jullie vastgehouden terwijl jullie leerden over jihad en hoe je wapens moest hanteren. Na drie dagen kwamen jouw vader en de malik van het dorp naar je toe. Jouw vader vroeg aan de taliban om jou drie dagen vrij te laten zodat je naar huis kon. Jouw vader stelde zich garant voor jou waardoor je vrijgelaten werd. Erna bleef je twee à drie nachten thuis waarna jouw vader zei dat je moest weggaan vandaar omdat de taliban jou niet met gerust zouden laten. Jouw vader regelde smokkelaar waarna je Afghanistan verliet. Na jouw vertrek werden er nog dreigbrieven geleverd aan jouw vader en de taliban vallen jouw familie nog lastig. Ze vragen waar je bent maar jouw familie geeft aan niet te weten waar je bent.

In de winter, minder dan één jaar voor je aankomst in België, verliet je Afghanistan. Je reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Roemenië, Kroatië, Oostenrijk, Italië en Frankrijk naar België waar je een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende op 17 februari 2021.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban. Daarnaast vrees je ook de slechte financiële toestand van jouw ouders omdat je ze enkel van hieruit kan helpen.

Ter ondersteuning van jouw verzoek legde je volgende documenten neer (allemaal kopieën): Jouw taskara (Afghaans identiteitsbewijs) en twee dreigbrieven van de taliban.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat je er klaarblijkelijk niet voor terugdeinst om bedrieglijke verklaringen af te leggen. Zo verklaarde je op het CGVS niet gekend te zijn onder andere namen dan M.K. en ook nooit een andere naam gebruikt te hebben (CGVS, p. 5). Nochtans blijkt uit het administratief dossier dat je in Roemenië, waar je eerder een VIB ingediend had, een andere naam liet optekenen. Zo verklaarde je daar K.T. te heten (Administratief dossier – Dublin). Daarenboven probeerde je gedurende de asielprocedure ook te verbergen dat je een VIB ingediend had te Roemenië (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 22; CGVS, p. 7). Ook op het CGVS verklaarde je er dezelfde identiteitsgegevens, dezelfde naam, opgegeven te hebben (CGVS, p. 7). De vaststelling dat je erg makkelijk over zoiets liegt, in casu over jouw juiste naam, is opvallend en doet afbreuk aan jouw algehele geloofwaardigheid.

Verder werd vastgesteld dat er weinig geloof kan worden gehecht aan jouw beweerde verblijf in Hesarak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van jouw vrees voor vervolging en jouw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over jouw feitelijke herkomst en jouw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een

asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu dient er opgemerkt te worden dat je niet aannemelijk hebt gemaakt tot aan jouw vertrek naar Europa in Bahawlay dorp, gelegen in het district Hesarak van de provincie Nangarhar, te hebben gewoond (CGVS, p. 5-6). Je legde gedurende jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS immers gebrekkige verklaringen af over jouw beweerde herkomstregio.

Zo bleef je om te beginnen zeer vaag over jouw dorp. Je werd gevraagd om spontaan te vertellen over jouw dorp. Merkwaardig genoeg was het enige wat in je opkwam jouw ouders en het eten dat ze maakten voor jou en jouw broers (CGVS, p. 6). Nochtans kan verwacht worden van iemand die beweert daar heel zijn leven gewoond te hebben dat deze iets meer informatie kan verschaffen. Het is erg weinig doorleefd dat dit bij jou niet het geval was.

Verder mag het ook de nodige verbazing wekken dat je geen idee hebt in welke dorpen jouw ooms te Hesarak wonen. Er kan immers verwacht worden dat je wel een zicht hebt op de woonplaatsen van jouw familie, temeer deze ook in Hesarak wonen en familiebanden in Afghanistan van nature erg belangrijk zijn (CGVS, p. 12).

Daarenboven is het ook erg weinig doorleefd dat jij, als inwoner van Hesarak, slechts één bazaar weet zijn, zijnde de bazaar in het districtscentrum. Sterker nog, je verklaarde zelfs dat er geen andere bazaars waren in Hesarak (CGVS, p. 11). Nochtans blijkt zelfs uit jouw verklaringen dat je vaak niet naar deze bazaar kon omdat er gevechten waren. Er kan dan ook verwacht worden dat je weet hebt van andere bazaars die wel toegankelijk waren, in casu quod non.

Verder dient ook aangestipt te worden dat het merkwaardig is dat je geen concreet antwoord kon geven op de vraag waar mensen hun oogst verkopen (CGVS, p. 12). Nochtans verklaarde je zelf ook te werken op de velden (CGVS, p. 9). Hierdoor kan verwacht worden dat je weet waar mensen hun oogst verkopen. Het is echter weerom weinig doorleefd dat u zoiets ook niet weet.

Daarnaast is het volstrekt onlogisch dat je verklaarde jouw vader geholpen te hebben als landbouwer. Zo kon je niet concreet zeggen wat de zaai- en oogsttijden van bepaalde gewassen zijn (CGVS, p. 9, 10). Het is tevens enigszins merkwaardig dat je als landbouwer de Afgaanse maanden niet kent (CGVS, p. 5). Dit is nochtans een cruciaal hulpmiddel om te weten wanneer je iets kan zaaien en oogsten. Bovendien mag verwacht worden van iemand die vier jaar naar school geweest is, zelfs wanneer dit geen goeie lessen waren, dat die de Afgaanse kalender kent, in casu quod non (CGVS, p. 8). Voorgaande vaststelling wekken dan ook het vermoeden dat u geen klare wijn schenkt over het door u voorgehouden profiel.

Ook de vaststelling dat u Abdul Ghalik noemt als hoofd van het district is enigszins merkwaardig (CGVS, p. 14). Zo was hij inderdaad het districtshoofd van Hesarak maar in 2017 kwam hij om het leven bij een zelfmoordaanslag (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1).

Daarenboven is het ook opvallend dat je Mullah Toor noemt als bekend persoon van de taliban. Temeer deze reeds geruime tijd overleden was op het moment dat je vertrok uit Afghanistan. Zo blijkt uit beschikbare informatie dat deze persoon om het leven kwam in het jaar 2015 te Achin district. Dit door een drone-aanval, wat je tevens wist (CGVS, p. 14; Administratief dossier – Blauwe map, stuk 2). Het is echter frappant dat je weet hebt van dit incident terwijl je toen slechts tien jaar oud was.

Bovendien is het onlogisch dat je verklaarde Afghanistan verlaten te hebben in de winter. Dit terwijl je minder dan één jaar onderweg was en aankwam in België op 16 februari 2021 (Administratief dossier – Inschrijving van de asielaanvrager; CGVS, p. 18). Bij jouw eerste registratie in België verklaarde je zelfs maar acht à negen maanden gereisd te hebben naar België (Administratief dossier – Mineur Etranger Non Accompagné). Het hoeft dan ook geen betoog dat het weinig waarschijnlijk is dat je werkelijk vertrok in de winter.

Volgens een simpele berekening is het veel aannemelijker in dergelijk geval dat je vertrok in de lente of aan het begin ervan. Iets wat je vermoedelijk ook wel zou weten indien dit overeenstemt met de werkelijkheid.

Deze en voorgaande vaststelling doen vermoeden dat je nooit woonachtig was in Hesarak en dat de informatie die je geeft ingestudeerd is of dat je voor jouw komst naar Europa ergens anders woonde. Wat er ook van zij, het valt niet te ontkennen dat voorgaande vaststellingen erop wijzen dat je geen klare wijn schenkt aangaande jouw leven in Afghanistan. Dit is nochtans cruciaal om jouw nood aan internationale bescherming aannemelijk te kunnen maken. Het CGVS dient je er dan ook op te wijzen dat er weinig tot geen geloof gehecht kan worden aan jouw relaas, aangezien dit onlosmakelijk verbonden is met jouw recente herkomst.

Naast de bestaande twijfels omtrent jouw herkomst zijn er nog heel wat elementen die tornen aan de geloofwaardigheid van jouw relaas. Zo komt uit het persoonlijk onderhoud concreet naar voren dat je vreest te zullen worden gedood door de taliban omdat je weggevlucht bent van hen nadat ze jou probeerden te rekruteren. Er dient echter te worden vastgesteld dat jouw asielaanvraag gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante tegenstrijdigheden en incoherenties worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door jou naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

*Zo dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat gedwongen rekrutering door de taliban iets is wat vrij weinig voorkomt. Uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, de **EUAA Country Guidance** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) en het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Jij slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.*

Uit jouw verklaringen blijkt namelijk niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde jou bij de taliban te laten aansluiten (CGVS, p. 16). Er kan nochtans verwacht worden dat de taliban niet zomaar jongeren uit de madrassa zouden ontvoeren zonder goedkeuring van de ouders (CGVS, p. 16). Dit zou namelijk leiden tot heel wat onvrede bij de lokale bevolking, een groep wiens steun de taliban nodig hebben om te kunnen blijven regeren. Indien de taliban werkelijk zo te werk zouden gaan dan zouden heel wat mensen in opstand komen tegen hen.

Het is trouwens weinig logisch dat je geen weet hebt van eerdere rekruteringen door de taliban in jouw dorp (CGVS, p. 17). Mochten de taliban werkelijk een nood hebben aan leden dan kan verwacht worden dat het eerder ook al eens gebeurd zou zijn, in casu quod non. Er dient, gelet op het voorgaande, gesteld te worden dat de door jou geschetste situatie weinig realistisch overkomt.

Verder mag het ten stelligste verbazen dat je aanvankelijk verklaarde op het CGVS dat het momenteel goed gaat met jouw familie (CGVS, p. 13). Er kan immers verwacht worden dat dit niet het geval zou zijn. Zo stelde jouw vader zich garant bij de taliban zodat je drie dagen naar huis mocht (CGVS, p. 15). Bijgevolg raakt het kant noch wal dat de taliban niet achter jouw vader aankwamen nadat je verdween. Het zou de logica zelve zijn mochten de taliban jouw vader viseren aangezien hij verantwoordelijk was voor jouw terugkeer. Temeer uit de vertaling van de dreigbrieven blijkt dat de taliban het bevel gekregen hebben om jouw vader, degene die zich borg had gesteld, te arresteren en bestraffen (Administratief dossier – Groene map, stuk 3). Deze vaststelling valt dan ook niet te rijmen met de door jou geschetste context.

Het Commissariaat-generaal stelde ook vast dat je erg vaag bleef over de lessen die je ontving in de madrassa en bij de taliban. Zo kon je niet veel meer zeggen dan dat de taliban spraken over jihad en dat

als jullie het deden jullie naar het paradijs zouden gaan. Later toen je meegenomen werd door de taliban kreeg je ook jihadlessen.

Gevraagd wat deze jihadlessen inhielden bleef je weerom erg vaag. Zo zei je dat jihadlessen erover gingen dat je jihad moest doen. Dan zou je naar het paradijs gaan en een goed leven hebben. Aangezien je vaak het woord jihad in de mond nam werd je gevraagd wat jihad is. Toen zei je, merkwaardig genoeg, dat jihad betekent iemand vermoorden (CGVS, p. 9, 16, 17). Het CGVS dient je er echter op te wijzen dat dit helemaal niet is wat het betekent. Het is volstrekt onlogisch dat jij, iemand die zogezegd jihadlessen kreeg, werkelijk denkt dat dit jihad is. Ook deze vaststelling doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw relaas.

Dat er naast de twee neergelegde brieven van de taliban nog brieven zouden zijn weet niet te overtuigen. Je legt hier immers tegenstrijdige verklaringen over af. Zo zouden deze brieven niet opgestuurd kunnen worden naar jou omdat er geen internet is (CGVS, p. 5, 15). Echter blij je wel in staat te zijn om contact te hebben met jouw ouders, iets waar ze ook internet voor nodig hebben (CGVS, p. 13, 14). Aangezien je afweet van het bestaan van nog brieven wil dit ook zeggen dat jouw ouders je hebben kunnen contacteren. Bijgevolg verkeerden ze, in tegenstelling tot jouw eigen bewering, dus wel in de mogelijkheid om een foto van deze brieven door te sturen naar jou.

Met betrekking tot de door jou neergelegde brieven, moet, in het licht van de bovenstaande observaties, gesteld worden dat documenten verklaringen pas kunnen ondersteunen voor zover deze verklaringen zelf geloofwaardig zijn, in casu quod non. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg twijfelachtig is. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (Administratief dossier - Blauwe map, stuk 3). Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde.

Dat je niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan omdat de financiële situatie waarin jouw ouders verkeren verschrikkelijk is weet niet te overtuigen (CGVS, p. 19). Zo had je eerder tijdens het persoonlijk onderhoud gesteld dat jouw ouders het momenteel goed stellen (CGVS, p. 13), iets wat op geen enkele manier te rijmen valt met deze bewering. Daarenboven wordt onderaan deze beslissing uitgebreid gemotiveerd waarom de socio-economische situatie van verzoekers om internationale bescherming niet volstaat om een beschermingsstatus te ontvangen (zie infra).

Jouw advocaat verwees naar het gegeven dat je mogelijks verwesterd bent waardoor je problemen kan kennen met de taliban of lokale gemeenschap in Afghanistan. Dit omdat je jou vanwege jouw verblijf in België niet zou kunnen aanpassen aan de strikte regels van de taliban in Afghanistan (CGVS, p. 19-20). Deze argumentering van jouw advocaat weet echter niet te overtuigen. Zo was jij een voorbeeldige Afghaanse jongeman die, sinds achtjarige leeftijd, religieuze lessen volgde in de madrassa van het dorp (CGVS, p. 8). Daarnaast stond jouw dorp en de regio volledig onder de controle van de taliban waardoor er hoogstwaarschijnlijk niet erg veel veranderd is in jouw regio sinds de machtsovername van Afghanistan door de taliban (CGVS, p. 7, 18).

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen.

Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jezelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De vaststelling dat je over jouw rechtstreekse vluchtaanleiding incoherente, tegenstrijdige en weinig plausibele verklaringen aflegde, de aantasting van jouw algemene geloofwaardigheid door het voorgaande en tot slot de afwezigheid van (betrouwbare) documentaire bewijzen van al deze gebeurtenissen laten niet toe enig geloof te hechten aan uw asielrelaas.

Het overige document, zijnde jouw taskara, is niet bij machte om de door het CGVS bekomen conclusie om te buigen. Zo is jouw taskara slechts een fotokopie waarvan de bewijswaarde relatief is. Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 3) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in

rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5

mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden

ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen

die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op**

intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and**

Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;
- artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/1, §§3 en 4 Vreemdelingenwet;
- artikel 3 Kinderrechtenverdrag;
- artikel 3 EVRM;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);
- de beoordelingsfout”.

Vooreerst betoogt verzoeker dat er een gebrek is aan gedetailleerde en betrouwbare objectieve landeninformatie over de huidige situatie. Hij verwijst dienaangaande uitgebreid naar rapporten van UNHCR en EUAA, citeert uit rechtspraak van de Raad en wijst op de recente analyse van NANSSEN van 16 juni 2022 omtrent het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en EUAA.

Inzake de beoordeling van verzoekers vluchtrelaas door verweerder zet verzoeker het volgende uiteen: “Verwerende partij stelt dat verzoeker er op basis van zijn verklaringen niet in geslaagd is om een persoonlijke vervolgingsvrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Ten eerste stelt verwerende partij dat er geen geloof kan gehecht worden aan het ‘beweerde verblijf’ van verzoeker in Hesarak. Verwerende partij meent dat er op basis van een aantal – manifest onjuiste of onvolledige – vaststellingen vermoed kan worden dat verzoeker zelfs ‘nooit woonachtig was in Hesarak’ en dat de informatie die hij gaf, ‘ingestudeerd is’ of dat hij voor zijn komst naar Europa ‘ergens anders woonde’. Verwerende partij baseert dit vermoeden ten eerste op de vaststelling dat verzoeker ‘zeer vaag’ zou gebleven zijn over zijn dorp van herkomst.

Hierover moet echter meteen opgemerkt worden dat verzoeker meermaals verklaard heeft dat hij zijn hele leven nergens anders geweest is of gewoond heeft dan in zijn dorp en op niet veel andere plaatsen in zijn district, laat staan daarbuiten, geweest is (zie vragen 32, 39 en 45, p. 6 notities persoonlijk onderhoud). Verwerende partij stelt echter, geheel onterecht, dat van verzoeker nochtans verwacht kan worden dat hij iets meer informatie kan verschaffen en dat het weinig doorleefd is dat dit bij hem niet het geval is. Verwerende partij verwijst in dat verband liever naar het feit dat verzoeker niet weet in welke dorpen zijn ooms in Hesarak woonden, dan naar het feit dat verzoeker wel degelijk specifieke, concrete en gedetailleerde informatie over zijn dorp heeft verschaft: [...]

Verwerende partij laat dit echter volledig ongemoeid en rept met geen woord over de, nochtans specifieke, kennis van verzoeker van de omliggende dorpen rond zijn dorp van herkomst en de duur tot aan het districtscentrum, waarover hij heel precies stelde dat dit afhangt of er water stroomde door de khwar

(waarvan werd genoteerd dat dit een seizoensrivier is) of niet. Hoewel hij dan wel de omliggende districten niet onmiddellijk bij naam kon noemen, kon hij wel degelijk de direct omliggende dorpen benoemen. Een dergelijke kennis van meer lokale aspecten getuigt meer van een persoonlijke ervaring en kennis van de eigen leefwereld dan de (abstractere) feitelijke geografische kennis van de districten. Als verzoeker werkelijk deze informatie ingestudeerd zou hebben, dan had het 'logischer' en 'waarschijnlijker' geweest dat hij ook de districtsnamen gestudeerd had, informatie die gemakkelijker en meer voor de hand liggend is dan de namen van de omliggende dorpen, die 'moeilijker' te achterhalen of te vinden zijn.

Ook verklaarde verzoeker meermaals dat ze zich door het gewapend geweld in de regio niet zo gemakkelijk konden verplaatsen en dat hun bewegingsvrijheid beperkt was (zie vragen 39, p. 6 en 134-135 notities persoonlijk onderhoud, p. 12), wat een element is dat door verwerende partij op geen enkele manier betrokken wordt bij de beoordeling van de context van verzoekers leefwereld.

Dat verzoeker dan niet weet in welke dorpen zijn ooms in Hesarak woonden, is een bijkomstig element en werd ook toegelicht door verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud, die hierover stelde dat zij 'heel lang geleden apart zijn gaan wonen' en dat ze sinds ze apart wonen in feite geen contact meer hebben (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 12). Ook al zou van verzoeker verwacht mogen worden dat hij weet waar ze wonen, kan deze vaststelling op zich niet doorslaggevend zijn in de mate dat verwerende partij de andere elementen die wel van belang zijn – en die het foutief beoordeeld of onvolledig onderzocht heeft – niet bij deze beoordeling betreft.

Zo stelt het namelijk vervolgens in de bestreden beslissing dat het weinig doorleefd is dat verzoeker slechts één bazaar weet zijn, zijnde de bazaar in het districtscentrum en dat er van verzoeker verwacht kan worden dat hij weet zou moeten hebben van andere bazaars die wel toegankelijk waren. Verwerende partij verwijt verzoeker dus geen andere bazaars te kennen, maar steunt deze kritiek op geen enkele manier op informatie in het administratief dossier waaruit zou moeten blijken dat er effectief nog meerdere (toegankelijke) bazaars zouden zijn in Hesarak en dat deze toegankelijker geweest zouden moeten zijn voor verzoeker. Verzoeker verklaarde geheel terecht en correct dat ze naar de bazaar in Hesarak, dicht bij het districtshuis, konden gaan en dat er geen andere bazaar dichterbij was dan deze (zie vragen 128-130 notities persoonlijk onderhoud, p. 11). Op geen enkele manier weerlegt verwerende partij deze verklaring, noch bevat het administratief dossier enige informatie die doet laten uitschijnen dat deze verklaring niet pertinent of incorrect zou zijn. Ingevolge het gebrek aan enige objectieve informatie die dit betwist, mag dan ook aangenomen worden dat verzoekers verklaringen hieromtrent correct en waarachtig zijn. Hoewel verzoeker verklaarde dat er geen andere bazaars zijn in Hesarak (wat niet noodzakelijk als het gehele district geïnterpreteerd diende te worden) en dit door verwerende partij in twijfel wordt getrokken, voegt verwerende partij zelf geen objectieve informatie om aan te tonen dat er ten eerste effectief nog bazaars zouden zijn en ten tweede dat deze 'wel toegankelijk' waren voor verzoeker en zijn familie. Verwerende partij kan niet tegelijkertijd vereisen dat verzoeker deze informatie zou moeten kunnen geven, zonder zelf dit argument te steunen op basis van bewijskrachtige objectieve landeninformatie.

Bovendien werd verzoeker louter gevraagd of hij nog andere bazaars in Hesarak kende (vraag 133 notities persoonlijk onderhoud, p. 11), waarmee niet duidelijk is of hiermee het districtscentrum Hesarak bedoeld werd of het gehele district. Uit verzoekers overige verklaringen kan echter duidelijk afgeleid worden dat verzoeker met Hesarak het districtscentrum bedoelt en niet het gehele district (zie bv. vragen 127, 129 en 135 notities persoonlijk onderhoud).

Ook in dit verband dient de bredere door verzoeker verschaft context bovendien bij de beoordeling betrokken te worden. Verzoeker verklaarde namelijk dat ze niet naar Hesarak bazaar konden als er gevechten plaatsvonden, maar dat er wel andere winkels in zijn eigen dorp waren waar ze dan naar toe gingen (vraag 135 notities persoonlijk onderhoud, p. 12). Verzoeker lichtte dan ook voldoende de context toe door te verduidelijken dat de dichtstbijzijnde bazaar in Hesarak was, dicht bij het districtshuis en dat er geen andere bazaar is in Hesarak, zonder dat verwerende partij verduidelijkt of hiermee dan het districtscentrum of het hele district begrepen moet worden en dat ze er niet naar toe gingen als er gevechten werd in welk geval ze naar de winkels in hun eigen dorp gingen.

Vervolgens stelt verwerende partij dat aangestipt moet worden dat het 'merkwaardig' is dat verzoeker geen concreet antwoord kon geven op de vraag waar mensen hun oogst verkopen.

Los van het feit dat verzoeker wel degelijk verklaarde dat de mensen in hun regio hun oogst ofwel op straat verkochten ofwel naar Nangarhar (waaronder dan de hoofdstad Jalalabad verstaan moet worden, cf. de 'verwarring met het begrip 'Hesarak', zie bv. ook p. 6 (vraag 45), p. 13 (vraag 153) en p. 15) brachten (zie vraag 144 notities persoonlijk onderhoud, p. 12), moet hierover toch opgemerkt worden dat een dergelijke verwachting te verregaand is gelet op de omstandigheden eigen aan het geval van verzoeker, die amper 14 à 15 jaar oud was op het moment dat hij uit Afghanistan vertrokken is en bovendien van weinig doorslaggevend belang. Dergelijke vaststelling kan dan ook niet uit de context van verzoekers overige, pertinente en doorslaggevende verklaringen geïsoleerd worden, zonder dat deze andere elementen op ook maar enige manier door verwerende partij bij de beoordeling betrokken worden.

Verzoeker heeft dus wel degelijk een concreet antwoord gegeven op de vraag waar mensen hun oogst verkopen (waarop nota bene niet doorgevraagd werd door de protection officer tijdens het persoonlijk onderhoud), waardoor verwerende partij haar motief niet alleen op pertinent incorrecte, maar ook volstrekt onbeduidende vaststellingen baseert.

Verder stelt verwerende partij dat het 'volstrekt onlogisch' is dat hij verklaarde dat hij zijn vader hielp als landbouwer omdat hij zogenaamd 'niet concreet kon zeggen wat de zaai- en oogsttijden van bepaalde gewassen zijn'. Verwerende partij baseert zich opnieuw op volstrekt incorrecte informatie, nu vastgesteld kan worden in de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker wel degelijk deze informatie kon verschaffen (met name tomaten en mais werden in de zomer geteeld en tarwe in de winter) en dat de protection officer op geen enkel moment tijdens het onderhoud méér, concretere of meer gedetailleerde informatie vroeg: [...]

Bovendien laat verwerende partij met haar motivering uitschijnen dat verzoeker zélf landbouwer was ("Het is tevens enigszins merkwaardig dat je als landbouwer de Afghaanse maanden niet kent"), waaruit dan ook duidelijk blijkt dat verwerende partij zeer weinig moeite doet om ook echt rekening te houden met het profiel van verzoeker. Verwerende partij laat dit echter volledig na en houdt op geen enkele manier rekening met de jonge leeftijd van verzoeker, die toen in feite gewoon nog een kind was dat zijn vader af en toe hielp op de gronden. Eerder dan opnieuw voldoende met de context rekening te willen houden, laat verwerende partij liever uitschijnen dat verzoeker verklaard zou hebben dat hij toen al, op die jonge leeftijd, volwaardig landbouwer was, terwijl tijdens het persoonlijk onderhoud helemaal niet gevraagd werd hoe vaak hij hielp, zodat niet kan beoordeeld worden in hoeverre hij hier een verregaande kennis over zou moeten hebben. Op deze leeftijd kan dan ook verwacht worden dat dit eerder sporadisch was in plaats van dat hij toen al volwaardig zelf landbouwer zou geweest zijn.

Verwerende partij gaat verder door te stellen dat het feit dat verzoeker Abdul Khaliq als hoofd van het district noemde enigszins merkwaardig zou zijn, omdat deze in 2017 bij een zelfmoordaanslag om het leven zou gekomen zijn.

De informatie in het administratief dossier lijkt echter niet van die aard te zijn dat deze als betrouwbaar en objectief beschouwd kan worden. Zo lijkt deze 'informatiefiche' eerder cryptisch opgesteld te zijn en legt verwerende partij geen tweede bron (bv. een nieuwsbericht) die kan bevestigen dat Abdul Khaliq effectief omgekomen zou zijn bij een zelfmoordaanslag in 2017. Van een districtschef zou toch verwacht kunnen worden dat hierover bericht zou worden in het geval van een dergelijke moordaanslag.

Dergelijke berichtgeving is echter niet in het administratief dossier te vinden, waardoor de bewijskracht van de informatie in het administratief dossier beperkt en relatief is en hier dus maar weinig bewijswaarde aan toegekend zou mogen worden. Dit geldt des te meer nu verzoeker informatie kan voorleggen waaruit het vermoeden zou afgeleid kunnen worden dat Abdul Khaliq in feite nog steeds in leven is. Een nieuwsbericht dat dateert van 12 januari 2021 van Pajhwok bericht namelijk over het feit dat een aanslag op Haji Abdul Khaliq verijdeld werd doordat een zelfmoordterrorist werd aangehouden die het naar verluidt op hem gericht had.⁶ Het feit dat naar Haji Abdul Khaliq verwezen wordt als 'voormalig hoofd van het district Hesarak' doet dus inderdaad vermoeden dat deze op het moment van de feiten, in 2021, nog steeds in leven was en helemaal niet om het leven is gekomen in 2017 zoals verwerende partij dit meent: [...]

Afgezien van de vaststelling dat de informatie in het administratief dossier enigszins cryptisch en niet van aard is om zeer betrouwbaar en objectief te zijn, moet ook vastgesteld worden dat nergens uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker verklaard zou hebben dat Abdul Khaliq ook vandaag nog districtshoofd is. Zo verklaarde verzoeker, op de vraag wie bekende personen waren in Afghanistan, dat het hoofd van hun district Abdul Ghalik (sic.) was. Opnieuw heeft de protection officer hier niet over doorgevraagd en kan dus niet eenduidig gesteld worden dat verzoeker verklaard zou hebben dat hij dit vandaag (of op het moment van zijn persoonlijk onderhoud of zelfs zijn vertrek) nog steeds is.

Dat verzoeker dan wel weet dat een bekende lokale Taliban leider om gedood werd door een drone-aanval, meent verwerende partij dan weer frappant te vinden.

Verzoeker kan zich niet van de indruk ontdoen dat verwerende partij tegelijkertijd warm en koud blaast en allesbehalve consequent is, doordat het verzoeker enerzijds verwijt te weinig concrete kennis te hebben (terwijl hij net aantoonde wel degelijk concrete kennis te hebben over bepaalde zaken die door verwerende partij niet vermeld worden in de bestreden beslissing) en het anderzijds 'frappant' vindt dat verzoeker wel weet heeft van een incident terwijl hij toen slechts tien jaar oud was. Net door de kennis van dit incident geeft verzoeker andermaal voldoende indicaties dat hij wel degelijk een gegronde kennis heeft van zijn regio van herkomst, wat dan volgens verwerende partij weer ingestudeerd zou zijn, zonder dit op enige gegronde motieven te ondersteunen.

Tot slot stelt verwerende partij dat het 'onlogisch' is dat verzoeker verklaarde dat hij vertrokken is uit Afghanistan in de winter, omdat het 'geen betoog behoeft dat het weinig waarschijnlijk is' dat hij in de winter vertrokken is. Hoewel het volgens verwerende partij weinig betoog behoeft, is het op grond van de motiveringsverplichting toch enigszins verplicht om hier iets meer betoog aan op te hangen dan wat het

in de bestreden beslissing stelt. Verzoeker was minder dan één jaar onderweg, zoals hij verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud (p. 18) én overeenkomt met wat hij bij zijn eerste registratie in België verklaarde (in die mate dat acht à negen maanden nog steeds minder dan een jaar is). Volgens verwerende partij is het op basis van een simpele berekening veel aannemelijker dat verzoeker in dergelijk geval in de lente of aan het begin ervan vertrokken zou zijn.

Het administratief dossier bevat echter opnieuw geen enkele informatie die van aard is om dit 'betoog' van verwerende partij te schragen. Ook bevat het administratief dossier geen informatie waarop deze 'simpele berekening' gebaseerd zou zijn en waaruit zou kunnen blijken wanneer er sprake is van 'winter' in Hesarak en wat hieronder verstaan kan worden.

Dit motief is dan ook niet alleen beperkt gemotiveerd, maar is daarbovenop, andermaal, incorrect en gebaseerd op een uiterst strikte redenering. Ervan uitgaand dat verzoeker inderdaad in werkelijkheid iets minder dan een jaar voor zijn aankomst in België vertrokken zou zijn (wat gelet op zijn jonge leeftijd en gebrek aan kennis van de maanden nog niet eens zo zeker is), dan kan er inderdaad gesteld worden dat hij misschien in maart of zelfs in april 2020 vertrokken zou zijn. In deze veronderstelling meent verwerende partij dat verzoeker dus fout is door te stellen dat hij 'in de winter' vertrokken zou zijn, nu het 'veel aannemelijker is' dat deze periode overeenkomt met 'de lente of aan het begin daarvan'. Nog afgezien van het feit dat niet alle klimatologische omstandigheden van die aard zijn om vier mooi afgeijnde seizoenen van elkaar te onderscheiden, toont verwerende partij niet aan dat verzoeker op de hoogte had moeten zijn van het bestaan van de door ons onderscheiden administratieve, astronomische of weerkundige seizoenen – die tegenwoordig zelfs in België niet meer overeenkomen met de klimatologische realiteit. Nog pertinentier echter, is dat in Hesarak zelfs in maart en april de gemiddelde dagtemperaturen respectievelijk rond de 5° en 10° Celsius schommelen, met gemiddelde lage temperaturen van respectievelijk rond -1° Celsius en 5° Celsius.⁷ In welke mate er in dergelijk geval sprake kan zijn van 'lente temperaturen' waardoor verzoeker deze periode als 'de lente of het begin ervan' had moeten kunnen benoemen, is voer voor discussie en toont net aan dat het helemaal niet zo 'onlogisch' is als verwerende partij laat uitschijnen dat verzoeker verklaarde dat hij Afghanistan verlaten heeft in de winter. In geen enkel geval kan hieruit dan ook afgeleid worden dat verzoeker hierover geheel ongeloofwaardige verklaringen zou afgelegd hebben.

Gelet op het voorgaande kan verwerende partij dus niet gevolgd worden in haar motieven die tot doel hebben de herkomst van verzoeker in twijfel te trekken en dient daarentegen net vastgesteld worden dat verzoeker wel degelijk voldoende geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd, rekening houdend met zijn leeftijd, op basis waarvan besloten kan worden dat zijn recente herkomst uit Hesarak vaststaat.

Ten tweede, wat de beoordeling van zijn vluchtrelaas betreft, en de vervolgingsvrees waarvoor hij zijn land van herkomst heeft ontvlucht, volhardt verzoeker in zijn verklaringen. De beoordeling van zijn verklaringen heeft op te subjectieve wijze plaatsgevonden, zonder dat verwerende partij, in tegenstelling tot wat het in de bestreden beslissing stelt, voldoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd van verzoeker op het moment van de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot zijn vertrek en op het moment van zijn vertrek zelf. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt namelijk op geen enkele manier dat verwerende partij hier voldoende rekening mee heeft gehouden bij de beoordeling van zijn verklaringen op zich.

De (geloofwaardigheids)beoordeling van verwerende partij dient sterk genuanceerd te worden in het licht van verzoekers verklaringen, de algemene en specifieke socio-culturele Afgaanse context en uiteraard ook van zijn leeftijd, zowel op het moment van vertrek als op het moment van zijn aankomst in België en zijn persoonlijk onderhoud. Er dient aan herinnerd te worden dat verzoeker slechts net 15 jaar oud was op het moment van vertrek uit Afghanistan.

Verzoeker meent dat verwerende partij de lat te hoog heeft gelegd en verwachtingen heeft gecreëerd met betrekking tot de bewijslast, waaraan verzoeker omwille van zijn profiel en jonge leeftijd niet aan kan voldoen, waardoor het geen onderzoek conform artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet heeft gevoerd."

Wat betreft het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) verwestering laat verzoeker het volgende gelden:

"3.1. Beoordeling 'verwestering' en toegepast in geval van verzoeker

[theoretische uiteenzetting inzake verwestering en verwijzing naar rechtspraak van de Raad]

Op basis van deze arresten waarin een beperkt aantal specifieke gevallen aan bod komen, kan er moeilijk tot een volledige, allesomvattende en eenduidige synthese gekomen worden met betrekking tot de vraag in welke concrete gevallen men kan spreken over 'eigengemaakte westerse normen en waarden' of van een 'verwesterd gedrag' als uitingsvorm van een godsdienstige of politieke overtuiging, dat bijzonder belangrijk is om de identiteit en morele integriteit te behouden.

Evenmin kan deze rechtspraak aanleiding geven tot een duidelijke analyse van de situaties waarin er al dan niet sprake kan zijn van de mogelijkheid 'to play the game' in de huidige context van het door de Taliban als feitelijke machthebbers bestuurde Afghanistan vandaag. Uw Raad verwees in dat verband

louter naar de relevante vaststellingen van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak Sufi en Elmi.⁸ In deze zaak benadrukte het EHRM dat het risico voor terugkerende Somaliërs nog groter is in geval zij lang genoeg uit het land zijn geweest om als 'verwesterd' gezien te worden.

Niettemin kunnen er uit deze arresten van Uw Raad impliciet een aantal richtlijnen of richtinggevende elementen afgeleid worden die bij deze beoordeling van belang kunnen zijn.

Zo kunnen volgende criteria eruit afgeleid worden om de mate van verwestering te meten, die niet ieder op zich staan, maar in relatie met elkaar staan, op elkaar aansluiten en elkaar wederzijds beïnvloeden:

(1) (jonge) leeftijd bij vertrek uit Afghanistan, eventueel als minderjarige;

(2) een langdurig verblijf in België, minstens buiten Afghanistan, eventueel als minderjarige tijdens de vormende jaren;

(3) waar en hoe men de vormende jaren heeft doorgebracht;

(4) elementen die wijzen op een zekere integratie in en deelname aan de Belgische samenleving, waardoor er sprake is van het zich eigen maken van 'westerse waarden en normen' of van een 'verwesterd gedrag' of elementen die erop wijzen dat aangenomen kan worden dat verzoeker niet langer conform de islamitische geloofsleer handelt en zich niet langer zo gedraagt.

In de arresten met arrestnummers 278.653 van 12 oktober 2022 en 278.700 van 13 oktober 2022, waarin Uw Raad overging tot de toekenning van de vluchtelingstatus, wordt er steeds rekening gehouden met het feit dat de verzoeker Afghanistan op jonge leeftijd verlaten had en zijn vormende jaren buiten Afghanistan en/of in België had doorgebracht. Ook in de arresten met arrestnummers 278.654 van 12 oktober 2022 en 278.701 van 13 oktober 2022 is dit element doorslaggevend, door a contrario vast te stellen dat de verzoeker zijn vormende jaren niet in België had doorgebracht. In het arrest met arrestnummer 278.699 van 13 oktober 2022 vond Uw Raad het eveneens relevant om te onderlijnen dat de verzoeker, die in Pakistan geboren is, het grootste deel van zijn nog jonge leven en vormende jaren buiten Afghanistan heeft afgespeeld.

Uw Raad heeft in deze zaken ook de integratie in en de deelname aan de Belgische samenleving onderzocht. Het traject in pleeggezinnen, het in contact komen en deelnemen aan de in het westerse aanwezige religieuze diversiteit en verdraagzaamheid, of handelingen hebben die niet zouden passen in de strikte interpretatie van de geloofsleer van de taliban en ISKP en dus zouden gezien kunnen worden als niet-conform met de islamitische geloofsleer, werden als voorbeeld geciteerd in de arresten met arrestnummers 278.653 van 12 oktober 2022 en 278.700 van 13 oktober 2022.

In de zaak met arrestnummer 278.700 van 13 oktober 2022 werden verschillende met elkaar samenhangende individuele risicobepalende omstandigheden cumulatief beoordeeld, om tot het besluit te komen dat er in hoofde van de verzoeker een gegronde vervolgingsvrees kon aangenomen worden.

Zoals gezegd is het niet eenvoudig, noch eenduidig om op basis van deze twee specifieke zaken tot een volledige en alomvattende synthese te kunnen komen. Toch is het duidelijk dat er met deze twee zaken wordt aangegeven dat een verzoeker een nood aan bescherming kan aantonen op basis van zijn persoonlijke evolutie tijdens zijn verblijf in België. De specifieke inhoud van deze evolutie wordt niet concreet gedefinieerd.

Eenzijds gaat het volgens Uw Raad in dat geval om verwesterd gedrag dat bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van de verzoeker mag worden verwacht dat hij dit opgeeft. Het is, met andere woorden, vereist dat de verzoeker zich de westerse waarden en normen daadwerkelijk heeft eigengemaakt.

Anderzijds stelt Uw Raad dat het in de context van de mogelijkheid 'to play the game' moet gaan om een religieuze of politieke overtuiging die toegedicht kan worden omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Het gaat in dat geval dan over de vraag of men in staat is 'om het spel te spelen' in geval van terugkeer waardoor men zich aan de regels van de Taliban en de lokale gebruiken kan houden om zich zo aan de aandacht van de Taliban te onttrekken en niet als verwesterd beschouwd te worden en dus vervolging te vermijden.

Om dit te beoordelen, meent verzoeker dat bovenstaande criteria, die zoals gezegd in relatie met elkaar staan en op elkaar aansluiten, gecombineerd en cumulatief onderzocht moeten worden.

Indien iemand op zeer jonge leeftijd Afghanistan verlaten heeft en sindsdien zijn vormende jaren (verder) buiten Afghanistan, in het Westen heeft doorgebracht, zou dit op zich het vermoeden moeten creëren dat deze persoon 'verwesterd' is, ook al zou hij hier maar weinig concrete elementen van kunnen neerleggen, en als dusdanig een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk kan maken. A contrario, zou iemand die Afghanistan op minder jonge leeftijd verlaten heeft en minder lang buiten Afghanistan, of niet tijdens zijn vormende jaren, in het Westen heeft doorgebracht, net meer concrete elementen moeten bijbrengen om aan te tonen dat zijn verblijf hem in die mate veranderd heeft dat hij in geval van terugkeer een risico op vervolg zou lopen.

Dit is ook te rechtvaardigen door het feit dat de notie van 'normen en waarden' bijzonder abstract zijn en niet gemakkelijk te formuleren zijn voor personen die nog in hun vormende jaren zijn en die in feite onvoldoende vertrouwd zijn met existentiële, zelfkritische, fluïde en evoluerende concepten die inherent

verbonden zijn aan het definiëren van iemands identiteit en vragen zoals 'wie ben ik', 'wie was ik' en hoe 'ben ik veranderd', vormgeven. Zeker voor een minderjarige puber of een jongvolwassen persoon, zelfs los van enige socio-culturele verschillen, kan het als complex en weinig evident beschouwd worden om zijn 'zijn' te definiëren door middel van het gebruik van concrete bewoordingen of om te verduidelijken wat het risico voor hem kan zijn in geval van terugkeer of in welke mate hij zich niet meer opnieuw zou kunnen aanpassen om 'het spel te spelen'.

Dit geldt dan ook des te meer in dergelijk geval voor het nog moeilijker te definiëren containerbegrip 'normen en waarden'. Waar normen concrete gedragsregels, voorschriften en richtlijnen zijn, die het publiek en sociaal handelen regelen en sturen, zijn waarden bepaalde idealen, opvattingen over wat als wenselijk gedrag beschouwd wordt en die de samenleving in principe geacht wordt na te streven.

Er zou in deze context echter moeten aangenomen kunnen worden dat verzoeker zich bepaalde westerse normen en waarden heeft eigengemaakt omdat kan vastgesteld worden dat hij, omwille van zijn langdurige, onafgebroken verblijf buiten Afghanistan en in België, tijdens zijn vormende jaren, geconfronteerd geweest is met een samenleving die gestoeld is op concrete liberale, vrije, democratische, Westerse en ethische waarden, principes en gedragsregels, zoals (individuele) vrijheid, gelijkheid en respect,⁹ maar ook verdraagzaamheid, zelfbeschikking en diversiteit en dat in een pluralistische, multiculturele, multireligieuze en multilinguïstische maatschappelijke context.

Indien men kan vaststellen dat verzoeker in deze context een vorm van verdraagzaamheid ontdekt, die hij kan verwachten van de samenleving en al haar leden ten aanzien van hemzelf, maar waarvan hij tegelijkertijd moet aanvaarden dat dezelfde samenleving eenzelfde vorm van verdraagzaamheid ook van hem verwacht en dat hij deze verdraagzaamheid dus ook schuldig is ten aanzien van andere personen die andere keuzes maken, dan moet er worden besloten dat hij een dergelijke kernwaarde heeft eigengemaakt.

Verdraagzaamheid is de erkenning dat er naast de eigen denkbeelden, meningen, gevoelens, ideeën, gewoonten, kenmerken, handelingen of gedragingen – of deze nu cultureel, religieus, politiek of nog anders van aard zijn – ook andere individuen van gelijke waarde zijn. Het is een geesteshouding van iemand die de verschillen die een ander individu ten opzichte van hem kenmerkt, accepteert en ermee om leert gaan. Dat uit zich in respect voor diversiteit en individualiteit, maar ook in gelijkheid en vrijheid. Dit geldt eveneens voor het individuele recht van verzoeker op zelfbeschikking, wat een fundamenteel element vormt van zijn persoonlijke vrijheid en een grondslag van de (universeel van toepassing geachte) mensenrechten die een rol spelen bij zijn beleving van vrijheid als waarde, maar ook bij het uitoefenen van zijn recht op vrijheid.

Net deze (gewijzigde) geesteshouding is in de huidige Afghaanse realiteit ondenkbaar, gelet op het complete gebrek aan verdraagzaamheid voor andersdenkenden door de extreem conservatieve, islamistische toepassing van de sharia door de feitelijke machthebbers, zoals dat blijkt uit de beschikbare landeninformatie.

Hierbij moet herinnerd worden aan het repressieve beleid van de taliban, dat is gestoeld op een extreme, uiterst conservatieve en strikte versie van de sharia maar ook beïnvloed is door lokale tradities en tribale codes waarbij het rechtskader onduidelijk blijft. Ook de afkomst uit een ruraal, erg conservatief bergdorp speelt bij deze beoordeling een doorslaggevende rol.

Indien er dus sprake kan zijn van een dergelijke verdraagzaamheid in hoofde van verzoeker, rekening houdende met zijn specifieke omstandigheden, moet men besluiten dat dit deel uitmaakt van zijn identiteit en persoonlijkheid en van eigengemaakte westerse normen en waarden, waarvan niet kan worden verwacht dat hij hier afstand van neemt in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Hetzelfde geldt eveneens voor andere eigengemaakte westerse normen en waarden, zoals gelijkheid en respect, die elk op een bepaalde manier ook weerspiegeld worden in het in België van toepassing zijnde internationale en Europese mensenrechtenkader.

Van alle normen en waarden, meent verzoeker dat het van doorslaggevend belang is dat hij zich in bovengeschetste Westerse context bepaalde principes zoals individuele vrijheid, gelijkheid, respect, zelfbeschikking en verdraagzaamheid heeft eigengemaakt. Het ontdekken, uitdragen en aanvaarden van dergelijke normen en waarden, ten aanzien van alle actoren die deel uitmaken van onze Europees-Westerse samenleving, betekent in de huidige Afghaanse maatschappelijke context per definitie dat men zich bepaalde 'westerse' normen en waarden heeft eigengemaakt en een 'verwesterd gedrag' heeft aangemeten, dat bijzonder belangrijk is om zijn identiteit en morele integriteit te behouden – nogmaals, rekening houdende met de jonge leeftijd en het langdurige verblijf buiten Afghanistan tijdens de vormende jaren.

Meer dan te verwachten dat de verzoeker heel concreet en specifiek zou moeten kunnen aangeven wat, hoe en in welke mate hij 'veranderd' is omwille van zijn verblijf in het westen, moet er van verwerende partij net verwacht worden dat zij uit eigen beweging een onderzoek voert naar het concrete leven van een Afghaanse verzoeker in België, om uit te kunnen maken of hij in die mate 'verwesterd' is dat hij niet zonder risico zou kunnen terugkeren. Men moet in dat geval uitgaan van het principe dat een verzoeker

die in het westen aankomt eerst verrast zal zijn door deze maatschappij, maar na verloop van tijd nieuwe, voor hem tot nu toe onbekende normen en waarden, zoals hierboven omschreven, zal ontdekken. Dit geldt des te meer indien hij hier gedurende lange, onafgebroken tijd, eventueel gedeeltelijk als minderjarige, tijdens zijn vormende jaren verbleven heeft.

In welke mate dit dan het geval is in hoofde van verzoeker, dient onderzocht te worden rekening houdend met zijn jonge leeftijd, de duur van zijn verblijf buiten Afghanistan en in België tijdens zijn vormende jaren, hoe uiting werd gegeven aan het sociaal leven en of verzoeker naar school is gegaan, waarvan mag uitgegaan worden dat dit hier een nog grotere invloed op gehad zal hebben, etc. om hieruit te kunnen besluiten dat hij inderdaad bepaalde normen en waarden geïnternaliseerd heeft en hierdoor al dan niet als 'verwesterd' beschouwd moet worden cf. de rechtspraak van Uw Raad.

Verwerende partij laat echter in het geheel na in concreto te onderzoeken in welke mate verzoeker effectief in staat zal zijn om zich effectief opnieuw aan te kunnen passen aan de diametraal met de Belgische verschillende en intussen ook nog eens sterk gewijzigde Afghaanse maatschappelijke werkelijkheid, waar verzoeker bovendien geen enkele recente ervaring meer mee heeft. Het onderzoekt op geen enkele manier een eventueel gewijzigd denk- of maatschappijbeeld en/of gewijzigde en verschillende gevoelens, ideeën, opvattingen, overtuigingen, enz. beïnvloed door het verblijf van verzoeker gedurende meerdere jaren tijdens zijn vormende jaren als minderjarige in België.

Verder is het ook nog relevant te vermelden dat uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat jongeren hun cultureel, religieus en traditionele kompas sterk kan veranderen op een leeftijd waarop ze nog flexibel en veerkrachtig zijn, waardoor het voor hen een uitdaging wordt om zich in te passen in de – intussen sterk gewijzigde – bestaande maatschappelijke structuren. Sommigen zijn de gewoonte om te bidden of te vasten verloren, anderen zijn gewend geraakt aan het drinken van alcohol of hebben geleerd hoe met vrouwen om te gaan en hoe ze aan te spreken, wat in het huidige Afghanistan allesbehalve evident is. Ze dreigen rituelen en gewoontes te vergeten omdat de maatschappij waarin ze leefden andere regels kende.¹⁰ Er wordt van uitgegaan dat hoe jonger men is, hoe moeilijker een eventuele re-integratie is.

Vooraf Afghanen die op jongere leeftijd, als niet-begeleide minderjarigen, naar Europa zijn gekomen, zoals verzoeker, lijken gevoeliger te zijn voor gedragswijzigingen en lopen, als gevolg hiervan, meer risico om op te vallen in geval van terugkeer naar een land en een maatschappij waar ze geen voeling meer mee hebben, zeker tegen de achtergrond van de huidige situatie in een door de Taliban bestuurd Afghanistan. Daarbovenop wordt aangenomen dat hoe langer men in het buitenland geweest is, hoe meer afstand men genomen heeft van de traditionele, conservatief-religieuze Afghaanse levensstijl en hoe moeilijker het in de regel is om veranderingen in gedrag en uiterlijk te verbergen of te wijzigen en dus hoe waarschijnlijker het is dat men als verwesterd beschouwd zal worden.

Dit is in het bijzonder het geval voor jongeren in hun tienerjaren, die door hun erg jonge leeftijd erg beïnvloedbaar zijn.¹¹ Jongeren die op een dergelijk jonge leeftijd, in hun vormende jaren, toekomen in het Westen spreken misschien nog wel Dari of Pashtou, maar hun accent en gedrag kunnen sterk veranderd zijn door hun verblijf buiten Afghanistan, waardoor ze bij terugkeer meteen zullen opvallen. Daarnaast beschikken ze niet noodzakelijk nog over de kennis en ervaring die nodig is om risico's in te schatten of aan te pakken.¹²

Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat de sociale ontwikkeling en persoonlijkheidsontwikkeling plaatsvindt tijdens deze belangrijke en vormgevende tienerjaren. De adolescentie, het ontwikkelingsstadium tussen de kindertijd en de volwassenheid is een tijd van grote fysieke, cognitieve en sociale veranderingen.¹³ De identiteit van jongeren wordt verder niet alleen gevormd door interne maar ook door externe factoren zoals hoe tieners zichzelf definiëren in relatie tot hun leeftijdsgenoten, school, familie en sociale omgeving.¹⁴

Wat de individuele beoordeling betreft, stelt verwerende partij louter dat verzoeker geen concrete elementen aangebracht heeft waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou moeten vrezen. Van verzoeker kan niet verwacht worden dat hij dit zelf zou moeten inroepen, gelet op de gewijzigde context en de omstandigheden in Afghanistan die maken dat een onderzoek cf. artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet met alle relevante feiten en elementen rekening moet houden. Ook was verwerende partij op het moment van de bestreden beslissing al op de hoogte van de recente rechtspraak van Uw Raad van 12 en 13 oktober 2022, waardoor het op behoorlijke wijze de risico's op vervolging of het lijden van ernstige schade tegen deze achtergrond had moeten onderzoeken, quod non in casu.

Verzoeker kan niet verweten worden dit risico zelf niet ingeroepen te hebben, daar het aan verwerende partij was om dit behoorlijk te onderzoeken. Hoewel verzoeker persoonlijk zelf geen risico formuleerde omwille van zijn verblijf in Europa, werd er tijdens het laatste persoonlijk onderhoud niettemin door zijn advocaat op gewezen dat er elementen zijn die in dat verband onderzocht moesten/hadden moeten worden, wat echter in zijn geheel nagelaten werd (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 19-20).

Verwerende partij stelt hierover enkel dat verzoeker geen concrete elementen aangebracht heeft waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou moeten vrezen.

In casu moet echter vastgesteld worden dat er wel degelijk verschillende elementen van belang zijn en een rol spelen bij de beoordeling van het vermogen en de mogelijkheid om zich bij terugkeer naar Afghanistan aan de regels van de Taliban te onderwerpen en 'het spel' te spelen zonder hierbij op te vallen. Er zijn dan ook een aantal duidelijke risicobepalende elementen in hoofde van verzoeker aanwezig die maken dat er wel degelijk aangenomen kan worden dat hij omwille van zijn langdurige verblijf in België niet meer in staat zal zijn om in geval van terugkeer naar Afghanistan 'het spel' te spelen en zich dus niet meer conform de strenge islamitische geloofsleer zal kunnen of willen gedragen.

Zo is er ten eerste de (nog steeds) bijzonder jonge leeftijd van verzoeker waar de nodige nadruk op gelegd moet worden. Het wordt namelijk niet betwist dat verzoeker amper 14 à 15 jaar oud was (in de periode van zijn 15de verjaardag) toen hij Afghanistan verlaten heeft begin 2020 en dat hij intussen bijna twee jaar geleden, als niet-begeleide minderjarige, een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in België (in februari 2020), een tiental dagen voor zijn 16de verjaardag, op nog steeds amper 15-jarige leeftijd dus.

Het is dus een vaststaand gegeven dat verzoeker sinds hij 15 jaar geworden is, onafgebroken buiten Afghanistan verblijft en sindsdien niet meer is teruggekeerd. Hoewel verwerende partij twijfel uitte aan de periode waarin verzoeker vertrokken is uit Afghanistan, blijkt uit het bovenstaande dat er in principe niet getwijfeld kan worden aan het feit dat hij intussen bijna drie jaar geleden uit Afghanistan vertrokken is en sinds even lang dus buiten Afghanistan verblijft.

Verzoeker heeft bijgevolg geen enkele recente ervaring met de traditionele Afghaanse manier van leven, laat staan met degene die nu opgelegd wordt op basis van een uiterst strikte, conservatieve islamitische interpretatie en toepassing van sociale, maatschappelijke en culturele voorschriften en gedragsregels. Bovendien is deze interpretatie nog steeds allerminst duidelijk, worden de regels zeer willekeurig opgelegd en toegepast en zijn zij onderhevig aan enorme (rechts)onzekerheid (zie ook infra). Individuele rechten en vrijheden, die nochtans het uitgangspunt zijn geweest van het leven van verzoeker in Europa, zijn dan ook onbestaande en volledig illusoir geworden.

Eveneens staat vast dat verzoeker intussen bijna twee jaar onafgebroken in België verblijft en nog steeds minderjarig is op dit moment (17 jaar). Afgezien van enig gebrek aan recente ervaring met het leven in Afghanistan is het feit dat verzoeker sinds zijn 15de buiten Afghanistan verblijft, waarvan een significant deel in België, bij deze beoordeling voor een andere specifieke reden relevant, met name omdat verzoekers het grootste deel van zijn vormende jaren buiten Afghanistan, in België heeft doorgebracht en nog steeds doorbrengt. Verzoeker heeft dan ook de belangrijkste en meest bijzondere fase van de persoonlijke ontwikkeling en identiteitsvorming van een puber sinds het begin van zijn 15de buiten Afghanistan doorgebracht, waarvan het grootste deel in België, en dat tot op de dag van vandaag.

Naast het ontbreken van enige recente ervaring met de traditionele, uiterst conservatief-religieuze islamistische geloofsinterpretatie, gedragsregels en voorschriften die door de Taliban worden opgelegd in het huidige Afghanistan, impliceert dit eveneens een aanpassing en deelname aan en integratie in de Belgische samenleving en het sociaal leven, tijdens dergelijk bepalende vormgevende periode in het leven van verzoeker, zowel op vlak van persoonlijke ontwikkeling als op vlak van identiteitsvorming – zoals supra uitgebreid werd toegelicht.

Op dit moment en op deze leeftijd, kan dan ook redelijkerwijs aangenomen worden dat de manier waarop verzoeker vandaag opgevoed is en zich op persoonlijk vlak ontwikkeld heeft, in geen enkel geval hetzelfde zou geweest zijn als zou hij in Afghanistan opgegroeid en opgevoed geweest zijn gedurende deze vormgevende jaren.

*Verzoeker is bijvoorbeeld steeds naar school geweest in België (zie **stuk 3**), wat de plek bij uitstek is voor minderjarige adolescenten om de 'Belgische normen en waarden' te leren begrijpen, aan te leren, toe te passen en zich dan finaal ook eigen te maken.*

Tot slot moet ook opgemerkt worden dat de rurale afkomst van verzoeker uit plattelandsgebied in feite niet betwist kan worden, gelet op het geheel aan elementen die hierboven besproken werden.

Gelet op het geheel van bovenstaande elementen, kan dan ook geconcludeerd worden dat in hoofde van verzoeker een aantal zeer specifieke, individuele risicobepalende omstandigheden kunnen worden waargenomen die cumulatief en in relatie met elkaar beoordeeld moeten worden. Op basis hiervan blijkt dan ook dat verzoeker voldoende blijkt geeft van een duurzame, vergevorderde en doorgedreven integratie in de Belgische samenleving waaruit blijkt dat hij zich bepaalde 'Westerse' normen en waarden (cf. supra) heeft eigen gemaakt. Verzoeker, die als minderjarige steeds naar school is gegaan, heeft zich op vergevorderde wijze aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf in België. Gelet op het geheel van elementen kan dan ook aangenomen worden dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag. Bijgevolg is verzoeker de voorbije jaren, maar ook vandaag nog als minderjarige, op voldoende ingrijpende wijze geconformeerd aan de Westerse, liberale en vrije manier van leven en sociale voorschriften en heeft hij dus fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden eigen gemaakt die raken aan zijn identiteit en morele integriteit. Bovendien blijft verzoeker deze, gelet op zijn bijzonder jonge leeftijd, verder ontwikkelen volgens de

Westerse, Europese en Belgische manier van leven. Verzoeker toont op deze manier dan ook voldoende aan dat er niet verwacht kan worden dat hij dit op duurzame wijze zou (kunnen) verbergen in geval van terugkeer.

3.2. Risico omwille van een toegeschreven vorm van verwestering als gevolg van een verblijf in en terugkeer uit Europa

3.2.1. Problematisch gebrek aan actuele, accurate, gedetailleerde informatie over de risico's als gevolg van een verblijf in en terugkeer uit Europa

[nadrukkelijke verwijzing naar Nansen Nota 3-22 'Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer' en uitgebreid – op algemene informatie gebaseerd – betoog inzake de (actualiteit van de) gebruikte bronnen]

3.2.2. Historische informatie wijst op een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade

[omstandige uiteenzetting over de situatie Afghansen die terugkeren uit het Westen, (voornamelijk) gebaseerd op bronnen die dateren van voor de machtsovername door de Taliban in augustus 2021]

Hoewel verder en grondiger onderzoek zich opdringt om te weten in welke mate discriminatie en stigmatisering van Afghansen die uit het Westen terugkeren, onder het huidige Talibanbewind, kan leiden tot foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, kan ook wat dat betreft louter op basis van de eerder beschikbare informatie vastgesteld worden dat verzoeker actueel niettemin een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet.

Uit de bij dit verzoekschrift gevoegde historische, maar betrouwbare objectieve landeninformatie van vóór de machtsovername door de Taliban, blijkt dus duidelijk dat een uit het Westen teruggekeerde Afghaanse vluchteling, die internationale bescherming heeft gezocht in Europa ook vandaag tot een risicoprofiel behoort en dat er om die reden een gegronde vervolgingsvrees kan aangenomen worden cf. artikel 48/3 Vreemdelingenwet of minstens een reëel risico op het lijden van ernstige schade cf. artikel 48/4 Vreemdelingenwet. Deze informatie laat eveneens besluiten dat het daarbij niet uitmaakt of die persoon daadwerkelijk 'verwesterd' is of dat dit hem louter wordt toegeschreven als gevolg van zijn verblijf in Europa.

3.2.3. Ook de huidige beperkt beschikbare informatie wijst op een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade

[omstandige en uitgebreide analyse van de beperkte beschikbare landeninformatie en rechtspraak van de Raad inzake verwestering, die dateert van na de machtsovername door de Taliban]

Gelet op de uitgebreide en gedetailleerde informatie vóór het huidige regime en de beperkt beschikbare informatie over het huidige, extreem conservatief-religieuze bewind sinds de machtsovername, kan dus redelijkerwijs besloten worden dat er na een toekomstgerichte beoordeling, actueel nog steeds een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in hoofde van verzoeker kan aangenomen worden."

Inzake het onderzoek naar de socio-economische en humanitaire situatie in toepassing van artikel 48/4, § 2, b) vreemdelingenwet, betoogt verzoeker als volgt:

"[...]

Verzoeker meent vervolgens dat er in casu wel degelijk sprake kan zijn van een overwegende toerekenbaarheid van onrechtmatige handelingen aan een hiervoor aansprakelijke niet-erkende de facto regering, waarvan haar leden als terroristen beschouwd worden en het voorwerp uitmaken van internationale sanctieregimes.

[uitgebreide argumentering aan de hand van algemene landeninformatie en rechtspraak van de Raad, het Hof van Justitie en het EHRM]

Gelet op al deze informatie, zoals ook uitgebreid samengevat in de rechtspraak van Uw Raad,⁷⁰ moet dan ook redelijkerwijze besloten worden dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en de verergering van deze situatie wel degelijk overwegend veroorzaakt wordt door gedragingen van de Taliban als actor in de zin van artikel 48/5, §1 Vreemdelingenwet, omwille van de ontwrichtende en destabiliserende gevolgen van de gedragingen van de Taliban, te beginnen met de gewapende en illegitieme machtsovername zelf, op deze omstandigheden.

Tegen de achtergrond van de aard en karakter van deze crisis dient, zoals aangevoerd, geen sprake te zijn van een intentioneel karakter van de Taliban die de huidige situatie zouden gewild hebben of er baat bij zouden hebben om deze in stand te houden. Er dient wel een louter oorzakelijk verband te bestaan tussen de handelingen of nalaten van de actor en de huidige situatie als gevolg daarvan, waarover gesteld kan worden dat dit handelen of nalaten rechtstreeks aanleiding heeft gegeven tot de ernst van de situatie.

De huidige situatie is dus overwegend veroorzaakt door en het gevolg van de machtsovername op zich door een internationaal niet-erkende, gesanctioneerde, uit terroristen samengestelde en gewapende de facto regering als actor in de zin van artikel 48/5 Vreemdelingenwet.

De huidige precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan voldoet in ieder geval aan de drempel van artikel 3 EVRM, waardoor verzoeker in geval van terugkeer, net zoals de overgrote meerderheid van de Afghaanse bevolking, in een situatie van extreme armoede dreigt te belanden, waarbij hij niet meer in staat zal zijn om in zijn meest elementaire levensbehoeften te voorzien, zoals voedsel en hygiëne.

Verzoeker meent in ieder geval dat hij gelet op deze reden in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet.

In voorkomend geval dient dit verder en grondiger onderzocht te worden tegen de achtergrond van de huidige precare situatie.”.

Aangaande de actuele veiligheidssituatie stelt verzoeker als volgt:

“Tot slot, wat de actuele veiligheidssituatie betreft, behoud verzoeker zich het recht voor om dit middel, in de loop van de procedure en uiterlijk tot aan het sluiten van de debatten, verder uit te werken, inclusief de persoonlijke en individuele elementen en dat gelet op en omwille van de uiterst volatiele veiligheidssituatie en het gebrek aan concrete en betrouwbare, actuele en nauwkeurige informatie.

Wel kan verzoeker dienstig verwijzen naar zijn herkomst uit Nangarhar en het feit dat zijn herkomst uit deze regio als risico-verhogend beschouwd moet worden, gelet op het historische, maar ook het voortdurende gewapende conflict in deze regio (o.m. als gevolg van het voortdurend gewapend verzet van ISKP/Daesh).”

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgend stuk:

“3. Attestation de fréquentation scolaire van 15.02.2022.”

2.3. Bij aanvullende nota van 31 maart 2023 brengt verweerder volgende stukken bij:

“EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, [URL]

EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, [URL]

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, [URL]

COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022

COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, [URL]

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, [URL]

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, [URL]

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, [URL]

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022 [URL]”.

2.3. Bij aanvullende nota van 12 april 2023 voegt verzoeker volgende stukken:

1. stukken met betrekking tot zijn schoolloopbaan in Athenée Royal de Jambes;
2. een attest van verzoekers fitnessclub;
3. een attest van CARDA.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele

omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Blijkens de bestreden beslissing wordt geen geloof gehecht aan verzoekers herkomst uit het dorp Bahawlay in het district Hesarak van de provincie Nangarhar. Er dient opgemerkt dat verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist door verweerder.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Naast de vraag of de aangehaalde redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, onderzoekt de Raad of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal. Daarbij gaat de Raad na of hij op grond daarvan kan beslissen, rekening houdend met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving. Deze kennis van de ruimere leefomgeving is uiteraard minder doorslaggevend en kan er alleszins niet toe leiden dat de onwetendheid inzake de onmiddellijke leefomgeving buiten beschouwing wordt gelaten, daar deze laatste kennis het meest bepalend is.

Verzoeker verklaart te zijn geboren op 28 februari 2005 in Bahawlay, district Hesarak, provincie Nangarhar, en daar zijn hele leven te hebben gewoond tot zijn vlucht in april 2020 (vragenlijst DVZ, punten 4, 5, 10 en 33). Bijgevolg kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij van zijn geboorte tot zijn vijftiende levensjaar in Bahawlay heeft gewoond.

Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker de mogelijkheid werd geboden om zijn herkomst toe te lichten tijdens het persoonlijk onderhoud van 24 oktober 2022. Verzoeker was ten tijde van dit persoonlijk onderhoud 17 jaar en dus nog steeds minderjarig.

Rekening houdend met verzoekers leeftijd en achtergrond dient op basis van het geheel van de elementen in het rechtsplegingsdossier worden vastgesteld dat verzoeker wel degelijk voldoende geloofwaardige en doorleefde verklaringen heeft afgelegd op basis waarvan verzoekers (recente) herkomst uit het dorp Bahawlay, district Hesarak, provincie Nangarhar, aannemelijk is.

Dit besluit is onder meer gebaseerd op volgende vaststellingen:

- verzoekers verklaringen inzake zijn dorp en regio van herkomst getuigen van doorleefde en concrete kennis en persoonlijke ervaringen: verzoeker heeft specifieke kennis over de omliggende dorpen rond Bahawlay (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6); verzoeker geeft doorleefd aan hoe lang het duurt om in het districtscentrum te geraken, stellende dat de duurtijd afhankelijk is van het water dat door de *khwar* stroomt (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6); verzoeker verklaarde dat zijn bewegingsvrijheid beperkt was door het gewapend geweld in de regio (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 12);
- verzoeker wist aan te geven dat de mensen in zijn regio hun oogst ofwel op straat verkochten, ofwel naar Nangarhar (waaronder de hoofdstad Jalalabad dient te worden verstaan, zoals in het verzoekschrift

op basis van verzoekers verklaringen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 13, p. 15) terecht wordt opgemerkt) brachten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12);

- verzoeker heeft, als minderjarige zoon van een landbouwer, afdoende informatie verschaft over de zaai- en oogsttijden van de gewassen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10);
- verzoeker heeft kennis van het voormalig districtshoofd van Hesarak, maar hierover werden geen bijkomende vragen gesteld (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14);
- verzoeker schetst een incident in zijn regio van herkomst, waarbij een bekende lokale talibanleider om het leven kwam door een drone-aanval (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14);
- verzoekers verklaringen over de periode van zijn vertrek uit Afghanistan zijn, gelet op zijn jonge leeftijd, zijn gebrek aan kennis inzake de Afghaanse maanden en het feit dat de temperaturen in Hesarak in maart en april 'winters' kunnen aanvoelen, aannemelijk (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18).

Voorgaande vaststellingen volstaan om verzoekers herkomst uit het dorp Bahawlay, district Hesarak, provincie Nangarhar, voorafgaand aan zijn komst naar België, als geloofwaardig te beschouwen.

5. Verzoeker houdt in het verzoekschrift een algemeen theoretisch betoog, met verwijzingen naar rechtspraak van de Raad, inzake (toegeschreven) verwestering en de nood aan bescherming omwille hiervan. Wat de individuele beoordeling betreft, hekelt verzoeker het onderzoek van verweerder, alsook de motivering in de bestreden beslissing. Verzoeker meent dat er *in casu* verschillende risicobepalende elementen aanwezig zijn die maken dat er kan worden aangenomen dat verzoeker omwille van zijn langdurig verblijf in België een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar Afghanistan. Hij wijst onder meer op zijn jonge leeftijd, zijn verblijf in België en rurale herkomst. Verzoeker citeert verder uit algemene informatie inzake de situatie in Afghanistan voor terugkeerders uit het Westen en wijst op de toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging.

5.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "*Afghanistan security situation*" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 45-48).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest “*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*” van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

5.2. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan in april 2020 op vijftienjarige leeftijd heeft verlaten, dat hij minder dan een jaar onderweg was en dat hij in februari 2021 aankwam in België (verklaring DVZ, punt 33). Verzoeker werd, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd aangewezen. Momenteel is verzoeker achttien jaar oud en is hij ongeveer drie jaar afwezig uit Afghanistan.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa doorgebracht.

Uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting blijkt onder meer dat verzoeker onderwijs volgt en gecombineerd stage loopt, hij de Franse taal spreekt en zich openstelt voor de Belgische en westerse cultuur (stuk 3, bij verzoekschrift; stukken 1-3, bij aanvullende nota van 12 april 2023).

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker Pashtoun is en afkomstig is uit het dorp Bahawlay, gelegen in het district Hesarak in de provincie Nangarhar. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij opgroeide in een rurale omgeving (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 9), waar de taliban reeds voor de machtsovername aanwezig waren. Uit de landeninformatie blijkt dat in de provincie Nangarhar verschillende groepen aanwezig zijn, zoals de taliban en ISKP.

Verzoekers jonge leeftijd en specifiek profiel maken dat hij erg beïnvloedbaar is en dat hij zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn opleiding en het verblijf, (onbewust) ‘westerse’ gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat hij deze, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst

in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit is des te meer het geval gezien verzoeker, gelet op zijn leeftijd, met westerse normen en waarden in contact is gekomen tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als jongere. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van verzoeker, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging is en het hele Afghaanse grondgebied in handen heeft.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

7. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS